

[Hannstrup Clemmensen.]

derom er vi i princippet enige, og det er dog altid noget.

Spørgsmålet er dernæst, hvordan denne enighed udmønter sig i praksis. Finansministeren har lovet over for de kommunale myndigheder at indskærpe denne vilje fra folketingets side på dette område, og jeg vil meget gerne understrege — for man kunne få det stik modsatte indtryk af hr. Grünbaums udtalelser — at der i hvert fald i den nugældende lov, i kildeskattelovens § 54, ikke er en generel hjemmel til for alle kvindefødte at forhøje indkomstansættelserne f. eks. med 15 pct., eller hvad ved jeg. Det er muligt, at man i kraft af den lov kunne gøre det for enkelte grupper, for enkelte erhverv, men generelt for alle landets borgere at gøre noget sådant er der rent faktisk ikke hjemmel til. Jeg erindrers da heller ikke, at hr. Grünbaum, der dog meget nøje har fulgt disse problemer og den udvikling, der har været, har stillet konkret forslag om, at en sådan hjemmel skulle gennemføres — hr. Grünbaum har jo i flere år haft lejlighed dertil — han behøvede ikke at vente på nogen kommissionsundersøgelse i så henseende eller noget udvalgsarbejde eller gruppearbejde. Kunne vi derfor ikke på dette område i hvert fald medgive hinanden, at motiverne renhed trods alt er i orden, at der er en vilje til i det omfang, det overhovedet er teknisk muligt, at gennemføre det, der må være kildeskattens idé — jeg er lige ved at sige dens eneste virkelig gode idé — nemlig at det skal være samtidighed, der er grundlag for beskattningen, og det må naturligvis betyde, at ligningen kommer så nær ved den faktiske indtjening som overhovedet muligt.

Dernæst vil jeg gerne have lov at gøre nogle bemærkninger vedrørende de tre konkrete lovforslag, vi nu er nået til andenbehandlingen af.

Først er der spørgsmålet om lov om særlig indkomstskat. Det er vel naturligt, at der ikke er grund til at gøre så mange bemærkninger på de områder, hvor vi er enige, selv om der kan være grund til at klappe med flaget i den anledning og sige, at det dog også her er væsentligt, at man på en række områder i princippet kan være enige om, efter hvilke fremgangsmåder en sådan lovgivning skal udformes.

Der er spørgsmålet om forskellen mellem regeringspartierne og oppositionen vedrørende beskatningsprocenten i lovens § 9, stk. 1, hvor regeringspartierne fastholder finansministerens forslag om en stigning fra 30 pct. til 40 pct., hvorimod man fra oppositionens side siger, at det er for lidt, vi må hellere op på 50 pct. — og hr. Grünbaum har jo anført en række argumenter for at nå op herpå.

Jeg vil gerne for det første henlede opmærksomheden på bilag 1 i besvarelsen af spørgsmål 1 og 2, hvor der ganske udførligt fra embedsmandshold er givet en, synes jeg, saglig og god begrundelse for, at man er nået til de 40 pct. Jeg går ud fra, at hr. Grünbaum vil være den første til at erkende, at da man i en socialdemokratisk domineret regering i 1958 fastsatte de 30 pct., var det gjort sagligt og redeligt og ud fra de smukkeste motiver; det drister jeg mig end ikke til at betvivle, endside rejse som et konkret spørgsmål. Men hvis de 30 pct. var det rigtige dengang, synes jeg, det fremgår med al ønskelig klarhed, at de 40 pct. må være det nærmeste runde tal, vi i dag skal stræbe imod.

Jeg går ud fra, at hr. Grünbaum er ganske opmærksom på, at en væsentlig del af disse særlige indkomster er indtjent over en årrække, og at der derfor også må tages et vist hensyn til dette forhold, når de skal beskattes inden for et enkelt år, nemlig når den pågældende indtægt rent faktisk er konstateret. Derfor må det være naturligt at sige, at de 40 pct. er udtryk for en rimelig og velbegrundet ajourføring, og at det for det allerstørste flertal af borgerne må være det, der rammer på den måde principielt, som opposition og regeringspartier er enige om.

Jeg synes også, det er naturligt, at man er nået frem til at foreslå en forhøjelse af bundfradraget fra 1.000 kr. til 3.000 kr., og jeg håber derfor, at det ikke stiller sig an på en sådan måde, at oppositionen mener, regeringspartierne intet vil på dette område. Vi kan være uenige om, hvordan procenterne skal beregnes, men principperne er vi enige om, og jeg synes altså, der er givet en saglig god begrundelse for de 40 pct.

Derimod er jeg ganske enig med hr. Grünbaum — hvis det ikke gør ham utryg — i hans synspunkter vedrørende SF's æn-